

Oriol Pujol posa a l'actual govern de Sant Celoni com a exemple de mala gestió en temps de crisi

■ El líder de CiU assisteix a un sopar on es va homenatjar als històrics locals Montserrat Oller i Josep Maria Coll

REDACCIÓ
Sant Celoni

El dirigent de Convergència Democràtica de Catalunya i president del grup parlamentari de CiU, Oriol Pujol, va posar l'actual govern de Sant Celoni com a exemple de mala gestió pública en temps de crisi. Ho va fer en un sopar convocat per l'agrupació local celonina a Campins, al que van assistir una vuitantena de persones i en el que la formació va homenatjar els seus militants més antics a la vila, Montserrat Oller (d'UDC des de 1975) i Josep Maria Coll (de CDC des de 1977). A l'acte hi va assistir l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, el director de Comunicació Jordi Cuminal, regidors celonins, l'alcalde de Campins, Andreu Tohá i l'exalcalde del mateix municipi, Miquel Barnola.

Un acte pensat, va explicar Pujol, per recalcar que Sant Celoni és un municipi on CiU va fer, la passada legislatura, una bona feina al govern. "S'ha sabut gestionar i estem contents dels resultats que s'han tret", va afirmar. Un acte de militància per "treure pit i explicar

que el rigor i la seriositat són un actiu" en un moment "dur per al país", va afirmar, reconeixent que, malgrat moltes de les mesures que s'estan adoptant són impopulars "la gestió econòmica és absolutament prioritària" i s'ha de deixar de banda el "populisme de fer de repartidora".

En aquest context, Pujol va aprofitar per qüestionar l'actual govern socialista al municipi assegurant que "Sant Celoni és un bon lloc per dir que no s'estan fent bé les coses" i que les mesures que s'estan adoptant donen la imatge "que viuen al marge i aliens" a l'actual situació econòmica en referència a la modificació de crèdit feta al darrer Ple municipal amb la que CiU va acusar el govern de dilapidar els estalvis aconseguits durant quatre anys en només uns mesos. Una situació que, va destacar, no encaixa amb les dinàmiques d'austeritat que s'estan vivint al país.

En aquest sentit, l'exalcalde i actual regidor de CiU, Francesc Deulofeu, va explicar l'enorme esforç fet per l'anterior govern per aconseguir estalvi i marxar de l'ajuntament "deixant unes finances equilibrades".

Oriol Pujol amb Deulofeu, Barnola i Tohá a Campins durant el sopar de militants (AEBM)

Ara, va assegurar, el govern ha optat per estirar d'aquest estalvi sense acompanyar-lo d'un Pla de viabilitat. Una actuació que va qualificar de "tirar per la borda tot el que s'ha aconseguit en aquests quatre anys". Deulofeu veu difícil que, després d'aquesta actuació, es puguin reactivar les finances i va sentenciar que el govern no pot esperar "que nosaltres en siguem còmplices".

Oriol Pujol també va ser dur amb la gestió feta des del govern de l'Estat afirmant que

les dues onades dels denominats Plans Zapatero no van tenir els resultats esperats inicialment i ara "els matei-

Pujol afirma que es vetllarà perquè el corredor Mediterrani no trinxí el territori

xos socialistes diuen que van dilapidar recursos que haurien pogut dedicar a una altra cosa". El líder na-

cionalista també va aprofitar la visita per tractar altres aspectes que afecten Sant Celoni i, per extensió, el Baix Montseny. En aquest sentit es va referir al corredor Mediterrani que facilitarà la connexió amb Europa del transport de mercaderies per via fèrria i que, en un dels seus traçats, afecta la comarca. Malgrat reconèixer que una infraestructura d'aquestes característiques té afectació al territori per on passa, va recordar que les reserves d'espais per al seu pas

ja es van fer molts anys enrere i, en qualsevol cas, des del govern català "no es concep cap infraestructura que tingui per voluntat trinxar el territori". Deulofeu va assenyalar, a més, que el pas de les mercaderies "pot ser una oportunitat" i que "caldrà estar molt atents per evitar impactes però valorant les possibilitats que pot oferir".

El dirigent descarta la creació del Baix Montseny i aposta per comptartir serveis

En relació a la possibilitat de constituir la comarca del Baix Montseny Pujol ho va descartar en l'actual context. "Que es creïn nous cossos administratius és molt difícil", va reconèixer, més quan el govern català ha decidit fins i tot aturar el desenvolupament de la Llei de vegeteries. "El que sí que és una oportunitat", va dir, "és mancomunar serveis administratius" i va afirmar que "si hi ha aquesta dinàmica, ens hi trobaran".

Per la seva banda, Deulofeu va recordar que durant el seu mandat Sant Celoni va liderar les trobades d'alcaldes del Baix Montseny i que el recorregut passa per la creació d'algun consorci que permeti mancomunar serveis sense crear noves estructures. "Això requereix un lideratge que li pertoca a Sant Celoni", va advertir.

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

Les eleccions de la conferència Episcopal

Divendres passat a la tarda rebo la notícia que la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal ha emès una nota sobre les eleccions del proper 20 de novembre. La busco per Internet, la imprimeixo, la llegeixo amb calma i atenció, mesell ja no m'estranyo, però m'hi enrabio. M'hi enrabio amb serenor, ponderadament, examinant pros i contres.

Cal dir de bell antuvi que l'Església té tot el dret a opinar sobre les eleccions, sobre qualsevol afer públic i exposar la seva doctrina. Me'n guardaria prou de criticar-ho, de negar-li aquest dret. Ni seria democràtic ni consonant amb el meu tarannà liberal (liberal d'amant de la llibertat). Dit això, sembla que la Conferència que presideix el cardenal Rouco Varela s'endinsa en consideracions que van més enllà d'aquest dret a opinar i, malauradament, pot semblar que estigui al costat dels grups més radicals de la dreta democràtica, com qualsevol lobby de pressió conservador.

Res a dir sobre l'afirmació, certa, avalada pel Papa, que el cristianisme mai ha imposat ni a l'Estat ni a la societat un ordenament jurídic derivat d'una revelació i en això es desmarca, sortosament, d'altres religions monoteistes que posen la religió per sobre del dret, per sobre de la llei. Res a dir afirma que, malgrat tot, les disposicions legals no sempre són morals i justes. Absolutament d'acord. I cal no oblidar que les consideracions que fa sobre el dret a la vida de tot ésser humà des de la seva concepció o sobre el matrimoni com unió estable d'un home i una dona formen part de la doctrina secular de l'Església catòlica mai modificada. Res a dir.

En canvi, em posa nerviós quan, malgrat intentar endolcir-ho "reconeixent la legitimitat moral dels nacionalismes i regionalismes (per què regionalismes?) que, per mètodes pacífics, desitgen una nova configuració de la unitat de l'estat espanyol" —i aquí no hi estic d'acord— explícita que "manipulen la opinió pública per causa de pa-

tensions separatistes". No hi estic d'acord que llençi a l'infern als independentistes, pel greu pecat mortal de ser-ho, quan Joan Pau II, com recorda Guillem Carol, va escriure que "el camp dels drets de l'home s'ha estès als drets dels pobles i de les nacions [...] i el dret internacional es fonamenta en el principi de l'igual respecte dels Estats, del dret a l'autodeterminació de cada poble...". Tampoc estic d'acord amb l'afirmació sobre la manipulació de l'opinió pública, de la veritat històrica, per part dels 'separatistes', quan es prou sabut que si algú ha manipulat i manipula i adocrina la opinió pública són i han estat uns mitjans de comunicació espanyols ancorats en el concepte decimonònic més absolutista d'Espanya, entre ells l'emissora de la Cope (Cadena de Ondas Populares Españolas, emissora de l'Església) i ara Intereconomia, totes dues amb el mateix ranci espanyolisme que vam patir en l'època del nacionalcatolicisme que fa tot l'efecte que enyorà monsenyor Rouco, i si algú ha manipulat la història hispànica des de fa qua-

tre segles (Espanya és Castella i 'sus regiones' —i la seva colònia catalana, afegiria—), no són pas els independentistes que tant preocupen a la Conferència Episcopal sinó suposats historiadors (?) espanyols.

La nota fa palès que la Conferència Episcopal confon la fe cristiana amb aquesta rànica ideologia espanyola quan reconeix el dret als nacionalismes a configurar la "unidad del estado español" d'una altra manera, unitat que defensa com a valor suprem. Per què entén com a valor suprem una unitat que perjudica greument i injustament una part important de la geografia peninsular? És que prefereix l'execrable robatori fiscal a què està sotmesa la 'colònia' catalana? És que la fe cristiana no admet l'independentisme per mètodes pacífics? Quina opinió té de la lluita de la catòlica Irlanda per independitzar-se de la Gran Bretanya? També fou pecaminosa? I la sagnant guerra de la catòlica Croàcia per treure's de sobre el jou de la imperial Sèrbia? Podríem seguir

llarg amb molts exemples.

Però, segurament, no tot és com una pedregada seca. Potser, ben mirat, tampoc és tan preocupant l'execrable nota. Potser, fins i tot, aquesta reflexió apaivagarà la meua indignació: la nota de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal interessa i en fan ressò, els politòlegs, articulistes, polítics, pensadors i intel·lectuals catalans pel seu acusat i acostumat anticatalanisme, a ningú més, probablement. Sortosament el poble català, la ciutadania de Catalunya, està prou allunyada d'aquesta Església (no de l'Església) com per què ni tan sols se n'assabentin, ni tan sols en facin cas.

En canvi sí que és preocupant el silenci de l'Església catalana (al menys fins el moment en què escriu aquest article). No sabe, no contesta' com en les enquestes. Un silenci vergonyant que ens fa enyorar els malaguanys cardenal Jubany o el bisbe Deig, per posar dos exemples entre els molts que hem perdut per sempre.